

Một Bài Thơ Không Bóng

Nắng một ngày để chờ cơn bão mới
Cảnh buồn hiu lại sắp thấy nữa rồi!
Tôi mở bài thơ như vậy đó, buồn ơi
Em nhắm mắt...nhưng nụ cười thì nở!

Trời không nắng không cần chi mở cửa
Ngày mùa Đông vương vãi một căn phòng
Em đã cho tôi một nụ hoa hồng
Thơ đổi chữ, là nụ hôn em nhé!

Tôi làm thơ là nhất chơi chữ nghĩa
Bởi cuối trời ta vẫn bước lang thang!
Ta phải giống như cây trút bỏ lá vàng
Để chờ đợi mùa Xuân ra lộc biếc!

Tôi bỗng nhớ công viên hoa Phan Thiết
Tôi nói thầm với em: "Hết bão mình về"
Những con thuyền đánh cá gọi là ghe
Ngày Tết đến chở hoa vòng ra biển...
*

Nhớ là nhớ! Không cái gì thể hiện
Tôi hôn vùi mái tóc của người thương
Nhớ ngày xưa mưa tầm tã sân trường
Lá khuynh diệp rụng hành lang em hứng...

Ngày không nắng mặt trời đâu đứng bóng?
Tôi đứng lòng quy xuống vũng Liêu Trai
Bồ Tùng Linh, hay nhất tiếng thở dài
Nên Chí Dị...đời đời sau thở giốc!

Nhớ Vũ Hoàng Chương, có bài thơ, tôi đọc:
"...Ra đi không hẹn lấy ngày mai
Đêm nay lửa tắt bình khô rượu
Đời vắng em rồi, say với ai?".

*Tôi đang vẽ một bài thơ không bóng
Một ngày chờ thêm cơn bão mùa Đông...*

Trần Văn Lệ

